

1968

You Say You Want a Revolution

Films, gasten &
uniek materiaal

26 april – 25 mei 2018

You Say You Want a Revolution

1968. Wereldwijd laten jongeren hun stem horen, hun vuist gelden en hun filmcamera's ratelen. Ze eisen gelijke kansen voor iedereen, gaan de straat op tegen racisme en neokolonialisme, demonstreren tegen de Vietnamoorlog en leggen hun verzet vast. Hun medium: film.

Honderden uren keken we naar beelden uit en over 1968. Uit de collecties van EYE en collega-instituten kozen we films die de energie van het kanteljaar '68 verbeelden, die hun sporen achterlieten in de (film)geschiedenis en vooral: die ons nog steeds kunnen raken.

In **1968. You Say You Want a Revolution** gaan we in discussie met de drie belangrijkste filmstemmen uit 1968: geruststellende bioscoopjournaals, verontrustende documentaire beelden van activistische filmmakers en films van de nieuwe golf regisseurs die rebelleerde tegen de Hollywoodstijl.

Camera als wapen

In Parijs vlogen de stenen en brandden de barricades. Studenten en arbeiders vochten voor een betere toekomst. De camera was hun strijdmakker: actief, emotioneel en partijdig. Hoe anders waren de beelden uit Praag, waar de camera's voorzichtig om een hoekje toekeken hoe het Sovjetleger de Praagse Lente platwalste. In Amerika ondertussen stroomden de opnamen uit Vietnam ongecensureerd de huiskamers binnen. Woedend pakten jongeren de camera op en filmde hoe hun leeftijdgenoten de dienstplichtoproep verbrandden. Uit de blik van de camera spreekt het karakter van de revolutie.

Een nieuwe golf

Forever young: de films van de nieuwe generatie regisseurs van vijftig jaar geleden zijn nog steeds actueel. Filmmakers als Jean-Luc Godard, Peter Bogdanovich, George A. Romero en Lindsay Anderson sloegen onbegane paden in en verbeeldde de thema's van hun tijd. Ze improviseerden op locatie, de camera bevrijd van het statief. Hun helden waren anti, hun eindes open.

Droom, dans discussieer

De vier weken durende ode aan het revolutiejaar 1968 is een tijd om samen te genieten van films, performances, live muziek en filmtalkshows. Droom, kom in verzet, dans en discussieer vanaf 26 april met ons mee in Eye. Wij beloven je dorst naar revolutie te stillen.

Anna Abrahams en Ronald Simons (programmeurs Eye)

Een man met perfect gekamd haar en gekleed in driedelig grijs staat op van zijn stoel, trekt zijn jasje recht en loopt met opgeheven hoofd uit beeld. Ondertussen klinkt er een samba-percussie. Een crescendo nadert. Een mond vertrokken in een grijns zingt: 'Please allow me to introduce myself/I'm a man of wealth and taste.'

We kijken mee met de camera van Jean-Luc Godard terwijl Mick en de boys jammen, supercool en groovy en nimmer eindigend op de maat van *Sympathy for the Devil*. De film: Godards cinematografische essay *One Plus One*. De man: de Engelse acteur James Fox. Hij speelt geen rol in de film; hij is nauwelijks tien seconden in beeld en keert na zijn verdwijning niet meer terug. In alles is hij een 'man of wealth and taste', zoals de Rolling Stones zingen, nu en dan 'woo woo, woo woo' chantend, alsof ze een boze geest willen bezweren, wat goedbeschouwd het hele punt is: de man-in-pak is *the man*, het establishment, vijand van alle mensen die leven in deze tijd.

Het is 1968, het jaar van opstand en verzet tegen alles wat riekt naar kapitalisme en bourgeoisie, de tijd van de strijd om gelijke rechten voor iedereen. In verschillende landen maken cineasten zoals Godard, John Cassavetes, Nicolas Roeg en Jan Némec films geboren uit noodzaak. Hun werk zit vol woede over sociaal onrecht en geestdodende conformiteit in kunst en cultuur, culminerend in de Parijse studentenrevolte in mei van dat jaar.

Een halve eeuw later luidt de grote vraag wat er van het radicale idealisme is overgebleven. Wie bijvoorbeeld Peter Biskinds *Easy Riders, Raging Bulls* (1998) leest, over de glorierijke Amerikaanse cinema van de jaren zeventig, moet concluderen dat nobele gedachten over verzet en bevrijding niet de enige drijfveren voor filmmakers waren. Evenzeer speelden snelle gratificatie (drank en drugs en seks) en allerlei grillen gerelateerd aan het ego een kernrol in de subversieve cinema van die tijd.

Hoe cynisch moeten we dan zijn over de vraag wat '68 ons heeft gebracht? Laten we teruggaan naar de tijd van de burgerrechtenbeweging, de Beatles en de Rolling Stones,

Scheppen is vernietigen

vrije seks, Vietnam, de Black Panthers, de psychedelische vergezichten die pot en LSD boden en kreten zoals 'stick it to the man' (verwerp gezag).

In *One Plus One* zijn we in een bos waar een crew een mooie jonge vrouw filmt. Ze heet Eve Democracy. Ze beantwoordt vragen zoals: 'Is orgasme het enige moment waarop je de dood kan ruiken?' En: 'Wanneer seks problematisch wordt, krijgt het totalitarisme dan een kans?' En dan: 'De enige manier waarop je een intellectuele revolutionair kan zijn, is door te stoppen met het intellectueel-zijn?' Eve antwoordt: 'Ja.'

Zo wordt de verschijning van de man in het pak, acteur James Fox, in Godards *One plus One* een krachtig symbool. In de film is de moraal van de intellectuele elite uit den boze. Met de eindeloze Stones-repetitie van precies hetzelfde nummer als raamvertoning toont Godard militante Black Panther-leden die drie jonge vrouwen terecht-

stellen en een tweedehandse boekwinkel waar een man voorleest uit *Mein Kampf* terwijl klanten pornografische tijdschriften, strips en pulpromans kopen op voorwaarde dat ze de Hitler-groet geven voordat ze de winkel verlaten. In anderhalf uur breekt Godard de culturele machine af die literatuur, muziek en film produceert. Hij wil mensen woke maken, bewust van wat er echt om hen heen in de wereld aan de hand is. Hiervoor gebruikt hij als 'wapen' de Stones die dat nummer alleen maar oefenen, die het eindeloos 'anders maken' door nieuwe dingen te proberen, waardoor de song in de hele film nooit afkomt. Hier zien we een dieper statement over het creëren, over hoe het creatieve proces werkt of zou moeten werken. Want scheppen, zegt Godard, is vernietigen (en andersom).

Dat idee is allerm minst cynisch of zonder resultaat – het is juist hoopgevend. Zie de radicale cinema die '68 heeft voortgebracht, bijvoorbeeld *Planet of the Apes* van Franklin J. Schaffner, een satire over totalitarisme waarin mensen die vrij in de natuur leven (hippies) in kooien worden opgesloten door rationeel denkende apen ('the man'); Roman Polanski's *Rosemary's Baby*, waarin een burgerlijke vrouw het slachtoffer wordt van een cult die de zoon van Satan verwekt bij haar, of *Fando y Lis* van de Chileen Alejandro Jodorowsky, eeuwig op zoek naar 'verlichting'.

Al deze films ondermijnen het geijkte denken in de maatschappij, maar ook in de kunstvorm zelf. Ze zijn gemaakt door artiesten die zoals de Stones met een grijns op het gezicht weten dat ze *repeteren* en dat er dus geen grenzen zijn, ondanks de rechte rug van de man in het pak die waarschijnlijk heimelijk sist: 'Maak dat nummer eens af, zodat ik het kan verkopen!' Maar nee, de echte vrije geest jongleert – zonder dat een plus een ooit twee wordt.

Gawie Keyser

Gawie Keyser is beeldwetenschapper, radiomaker en filmjournalist verbonden aan *De Groene Amsterdammer*. Ieder najaar biedt hij de cursus *Masterclass Film & Leven* aan in Eye, in samenwerking met het Domein voor Kunstkritiek.

1968: This Is Just a Beginning

De geest van mei '68 herleeft op deze openingsavond met films en muziek van The Silverfaces. Over Parijs en Mexico komt journalist Roel Janssen aan het woord, over Tsjechoslowakije vertelt Filip Bloem (oud-programmamaker bij het Tsjechisch Centrum in Den Haag). Tracy Metz, journalist en directeur van het John Adams Institute, vertelt wat er zich in 1968 in de Verenigde Staten afspeelde.
26 apr 19.15

Baisers volés

FR 1968, François Truffaut, 90'
Baisers volés neemt je mee naar het Parijs van vlak voor het mei-oproer van 1968. De twintigjarige Antoine Donel, François Truffauts alter ego, zet zijn eerste stappen naar volwassenheid. Liefde houdt hem op de been, hoe complex de vrouwen in zijn leven ook zijn. Documentaire openingsscène van de rellen bij de gesloten Cinémathèque Française, waar directeur Henri Langlois net was ontslagen.
28 apr 19.00, 21 mei 21.30

The Jungle Book

VS 1968, Wolfgang Reitherman, 78'
Swingende animatiefilm naar Rudyard Kiplings wereldberoemde boek over de jongen Mowgli die opgroeit in de jungle. Hij besluit op zoek te gaan naar andere mensen, geholpen door Baloo de beer. 'The Bare Necessities' ('Als je van beren leren kon') won de Oscar voor de beste song. Nederlands ondertiteld, voor kinderen vanaf 8 jaar.
30 apr 13.15, 2 mei 14.00, 3 mei 13.15, 10 mei 14.30, 19 mei 15.00

Faces

VS 1968 John Cassavetes, 130'
In alles het tegendeel van gelikte Hollywood-esthetiek: John Cassavetes zocht het ware gezicht van de acteurs voor zijn camera. In *Faces* toont hij het huwelijk als gevangenis en staat hij stil bij de 'American way of life'. Cassavetes' onafhankelijk geproduceerde film sloot aan bij de kritische do-it-yourself-beweging van '68. Emotioneel, verpletterend optreden van Gena Rowlands als bedrogen echtgenote. Inleiding door Jonathan Gill.
1 mei 16.00, 14 mei 20.00

One Plus One

Baisers volés

Mourir à trente ans

Faces

Les amants réguliers

One Plus One

FR 1968, Jean-Luc Godard, 100'
'Militant maoïst' noemde Godard zich rond 1968; in *One Plus One* richt hij de camera op de Rolling Stones die werken aan het duistere 'Sympathy for the Devil'. De opnamen worden afgewisseld met fictieve scènes rond een revolutionaire groep Parijse jongeren. Marx, Mao, Black Power, Che Guevara: het pantheon van de jaren zestig in beeld, geluid en tekst.
26 apr 21.30

In the Intense Now

BRA 2017, João Moreira Salles, 127'
De archetypische beelden van 1968: stenen gooiende studenten, stakende arbeiders, Jean-Paul Sartre achter de megafoon en de optocht van Russische tanks in Praag. Documentaire-maker João Moreira Salles doorsnijdt het bekende verleden met persoonlijke beelden: de opnamen die zijn moeder maakte in Beijing in 1966, het eerste jaar van Mao's Culturele Revolutie.
29 apr 16.30

Sous les pavés, la plage + Mourir à trente ans

Vijftig jaar geleden wankelde de regering van generaal De Gaulle in Frankrijk. Klinkers werden uit de straten gerukt, onder de stenen lag het strand. Programma over hoe filmmakers de geest van '68 vormgaven. Met Romain Goupils *Mourir à trente ans* (FR 1982, Romain Goupil, 95') een ontroerende film over de revolutie als vriendenproject en het gevoel van eenzaamheid en leegte na de roes. Winnaar van de Camera d'Or in Cannes, César voor Beste Debuut. Gast is journalist en schrijver Roel Janssen, ooggetuige van de studentenopstand in Parijs.
30 apr 19.30

Les amants réguliers

FR 2005, Philippe Garrel, 183'
Het 'wonderkind van de nouvelle vague' Philippe Garrel won de Zilveren Leeuw in Venetië voor *Les amants réguliers*, een terugblik op 1968. Garrel verweeft de opwinding van de meidagen met de apathie van een opiumroes en de gedoemde liefdesverhouding tussen jonge dichter François en mooie kunstacademiestudente Lilie. Duistere kijk op de meirevolte van '68.
2 mei 19.15

Medium Cool

VS 1968, Haskell Wexler, 111'

Cameraman Haskell Wexler maakte een beklemmend portret van de VS rond 1968. Vertelling over een nieuwscameraman die betrokken raakt bij sociaal protest, verweven met een fictieve liefdesgeschiedenis doorschoten met documentaire opnamen van de rellen bij de Democratische Nationale Conventie in Chicago. De National Guard sloeg ongenadig hard in op de demonstranten.

3 mei 20.30

Medium Cool

Selma

VS 2014, Ava DuVernay, 128'

Regisseur Ava DuVernay maakt van Civil Rights-activist dr. Martin Luther King een leider van vlees en bloed, een man die twijfelt en problemen heeft in z'n privé leven. King dwong gelijk stemrecht af voor Afro-Amerikaanse kiezers via de Voting Rights Act; de titel verwijst naar de protestmars van het stadje Selma naar Montgomery in 1965.

4 mei 21.00

Vietnam-protest

Tracy Metz, directeur van het John Adams Instituut, praat met gasten over de Vietnam-protesten van 1968 en de beeldvorming rond de Vietnamoorlog. De Instant Composers Pool speelt subversieve muziek. Te gast zijn Vietnam-veteraan Glen Kendall en de historicus Patrick Hagopian, specialist in beeldvorming van de Vietnamoorlog. Vertoning van LBJ, agitprop-satire van de Cubaanse filmer Santiago Alvarez op de praktijken van L.B. Johnson, en Agnès Varda's spraakmakende *Black Panthers*-film.

5 mei 19.15

Selma

We Shall Overcome

Dodenherdenking: aandacht in film en woord voor de twee grote politieke moorden van 1968: Robert Kennedy en Martin Luther King. Schrijver Stephan Sanders vertelt over Martin Luther King, fotograaf Rein Jelle Terpstra praat over het project 'The People's View - About the Robert F. Kennedy Funeral Train': hoe keek rouwend Amerika naar de trein waarin het lichaam van Kennedy werd vervoerd, van New York naar Washington.

4 mei 19.30

Chicago 10

VS 2007, Brett Morgen, 100'

Ze werden de Chicago 8 genoemd, de tegen-cultuur-iconen en pacifisten die werden opgepakt op de anti-oorlogsdemonstraties bij de Democratische Nationale Conventie van 1968. Wat begon als vreedzaam protest mondde uit in een keiharde botsing met de politie van Chicago. Deze originele mix van animatie en archief-beelden schakelt tussen de protesten in de straten en de chaos in de rechtszaal.

5 mei 21.30

Terence Stamp 1968 Night

Een van de iconische gezichten van de (Britse) film in de jaren zestig is Terence Stamp: minder bekend dan Albert Finney, Michael Caine of Peter O'Toole, maar avontuurlijker in de keuze van zijn rollen. In 1968 speelde Stamp onder Pasolini en Fellini en gaf hij vorm aan typische sixties-interesses: zwarte magie en seksuele bevrijding. In *Toby Dammit* (FR IT 1968, Federico Fellini, 37') is hij een duivels sekssymbool en in *Teorema* (IT 1968, Pier Paolo Pasolini, 98') een erotische verlosser.

6 mei 19.15

High School

Toby Dammit

High School

VS 1968, Frederick Wiseman, 75'

Beroemde documentaire van Wiseman over een grote middelbare school in Philadelphia toont de onderwijsinstelling als liefdeloze, repressieve autoriteit. Direct-cinemapionier Wiseman registreert alles, zonder commentaar te leveren. Cultuurhistoricus Jonathan Gill (Amsterdam University College) leidt in.

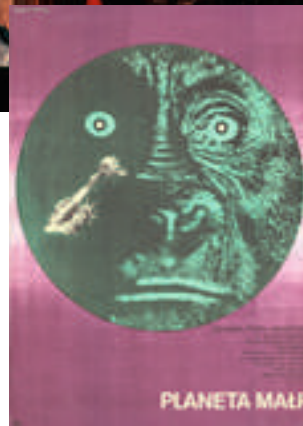
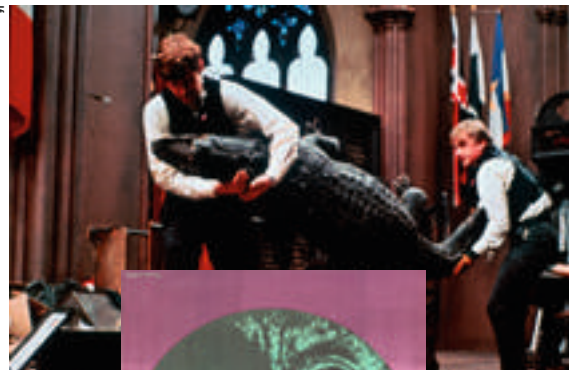
7 mei 19.15

If....

VK 1968, Lindsay Anderson, 111'

Malcolm McDowell speelt in *If....* een van de meest iconische rebellen uit de filmgeschiedenis: als Mick Travis ontketent hij een revolutie op een Britse kostschool. De woeste sixties-klassieker, waarin regisseur Lindsay Anderson de aanval opende op de Britse klassenmaatschappij, won de Gouden Palm in Cannes.

7 mei 21.15

Planet of the Apes

Earthrise + Planet of the Apes

Avond rond het iconisch geworden kleurenbeeld van de aarde – bekend als *Earthrise* – gezien vanuit de ruimte tijdens de Apollo 8-missie. De opname toonde de aarde als kwetsbare planeet en ontketende een breed gedragen ecologische bewustwording. Inleiding door curator Vanina Saracino, performance van kunstenaar Bjørn Melhus, gevolgd door *Planet of the Apes* (VS 1968, Franklin J. Schaffner, 112') waarin de apen heersen over de door mensen verwoeste aarde.

8 mei 19.15

Cinema Stadsleven:

Aksie! Activisme 1968 tot nu

Wat vertelt het beruchte protestjaar 1968 ons over onze eigen tijd? Speciale editie van de live talkshow Stadsleven rondom bijzondere filmfragmenten uit de EYE-collectie. Onder andere te zien is *De Tijd Geest* (1968) van Johan van der Keuken over de mentaliteitsverandering onder jongeren in 1968. Tracy Metz, journaliste en auteur van boeken over urban issues, ontvangt gasten Herman Pleij, Luud Schimmelpennink en Patricia Pisters.

9 mei 19.15

Night of the Living Dead (4K)

VS 1968, George A. Romero, 96'

De eerste van de drie intelligente, baanbrekende zombiefilms van George A. Romero. Het bedrieglijk eenvoudige verhaal volgt een groep vreemdelingen die een horde menseneters van zich af moet slaan. Romero herschreef de regels van het horrorgenre door scherp sociaal commentaar toe te voegen, vol beklemmende psychologische spanning. *Night of The Living Dead* is Romero's claustrofobische visie op het Amerika van de late jaren zestig, een land dat zichzelf letterlijk aan stukken rijt.

10 mei 21.15, 30 mei 17.00

Praagse Lente + The Party and the Guests

Subversief, surrealistisch, geestdriftig: dat was de Tsjechische cinema van de Praagse Lente. Op deze avond spreekt gastheer Jaroslav Rudiš met Michal Bregant, directeur van het Tsjechisch filmarchief, en auteur Jan Novák. Op het programma staan korte films, filmfragmenten en *The Party and the Guests* (CZ, 1966, Jan Němec, 70').

12 mei 19.15

Monterey Pop

VS 1968, D.A. Pennebaker, 78'

Legendarisch direct cinema-verslag van het eerste grote popfestival: het Monterey International Pop Festival, dat plaatsvond tijdens een zonnig weekend in Californië. Pete Townshend die zijn gitaar wegslijmt, Jimi Hendrix die zijn gitaar verbrandt, Janis Joplin die als een brullende leeuw in het publiek versteld doet staan: deze meeslepende popfestivalfilm zit vol iconische beelden. Inleiding door Jonathan Gill.

15 mei 16.00, 19 mei 21.30

Symbiopsychotaxiplasm: Take One

Rosemary's Baby

Praagse Lente

Monterey Pop

Memories of Underdevelopment

Symbiopsychotaxiplasm: Take One

VS 1968, William Greaves, 75'

Zelden vertoonde klassieker van de Amerikaanse onafhankelijke cinema is zowel een ingenieuze film over de structuur en de psychologie van het filmmaken als een portret van New York rond 1968. Regisseur William Greaves zet machtsverhoudingen op de filmset op scherp. Typisch jaren zestig: de autoriteit van de regisseur staat voortdurend ter discussie.

10 mei 19.15

Rosemary's Baby

VS 1968, Roman Polanski, 137'

Paranoia beheerst het leven van de angstige Rosemary (Mia Farrow), die vreest dat haar man Guy (John Cassavetes), een jonge, niet zo succesvolle acteur, in de greep is geraakt van een heksenkring. *Classic chiller* over de aantrekkingskracht van zwarte magie in de sixties, Polanski wist Mia Farrow de beste acteerprestatie van haar carrière te ontklossen. De grens tussen waan en werkelijkheid is nauwelijks waarneembaar. Een van de beste films van de American New Wave.

11 mei 20.45

The Unbearable Lightness of Being

VS 1988, Philip Kaufman, 171'

Verfilming van de gelijknamige roman van Milan Kundera over een jonge chirurg (Daniel Day-Lewis) tijdens de Praagse Lente van 1968 en de daaropvolgende communistische repressie. Regisseur Philip Kaufman verweeft Lewis' hartschicht voor zijn minnaressen (Lena Olin, Juliette Binoche) met filosofische bespiegelingen over de liefde. Inleiding door Jana Beranová, de vertaalster van Kundera's boek.

13 mei 19.30

Cuba & Che: ¡Hasta la revolución siempre! + Memories of Underdevelopment

Met unieke beelden van Che Guevara, die met zijn halflange haar, baret en sigaar symbool stond voor de grootse en meeslepende kracht van de opstand. Jonge demonstranten sjouwden zijn beeltenis mee bij hun demonstraties en schreeuwden dat ze zijn revolutie zouden voortzetten. Inleiding door Gert Oostindie. Vertoond wordt *Memories of Underdevelopment* (CU 1968, Tomás Gutiérrez Alea, 97'): een indringend portret van de jonge anti-burgerlijke intellectueel Sergio, die zich gedwongen ziet zijn positie te bepalen ten opzichte van Castro's regime. Winnaar Camera d'Or in Cannes.

15 mei 19.15

2001: A Space Odyssey (70mm)

VS/VK 1968, Stanley Kubrick, 149'

2001: A Space Odyssey bestaat 50 jaar en dat moet gevierd worden. Kubricks kritische kijk op de technologische evolutie is een filmhistorische mijlpaal, mede dankzij het effectief gebruik van special effects. De hallucinerende tijdruimtetrip begint bij de ontdekking van een zwarte monoliet in 2001 en voert van de oertijd naar een toekomst waarin verouderingsprocessen omkeerbaar zijn.

16 mei 20.30

2001: A Space Odyssey

Cineclub Vrijheidsfilms + La hora de los hornos

Cineclub Vrijheidsfilms produceerde en distribueerde sinds 1966 films van bevrijdingsbewegingen uit de hele wereld. Inleiding door Joris van Laarhoven, die afstudeerde op de geschiedenis van Cineclub Vrijheidsfilms. Tussen de films door spelen improvisatiemusici van Stichting dOeK. Vertoond wordt *La hora de los hornos* (ARG 1968, Octavio Getino, Fernando E. Solanas, 95'). Een stem uit het vervlogen tijdperk van utopisch radicalisme.

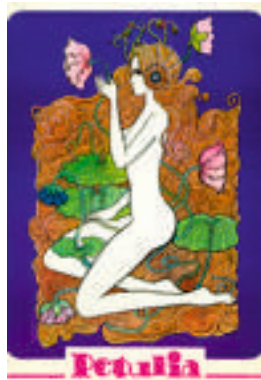
17 mei 19.15

Petulia

VS/VK 1968, Richard Lester, 105'

Petulia ademt de sfeer van geestverruiming, vrije liefde en vloeistofdia's om de verwarde geestestoestand van de pas getrouwde en over-spelige Petulia (Julie Christie) te accentueren. Fantastisch acteerwerk van Christie; regisseur Richard Lester tekende eerder voor de Beatles-film *A Hard Day's Night* (1964).

18 mei 19.00

Performance

Performance

VS/VK 1968, Donald Cammell, Nicolas Roeg, 105'

De hippiecultuur van de late jaren zestig wordt in dit regiedebuut van Nicolas Roeg neergezet als een bizarre wereld vol seks, geweld, drugs en hallucinaties. Opgenomen in mei 1968, maar vanwege de Britse censuur pas jaren later uitgebracht. Nicolas Roeg toont de botsing tussen de onderwereld van James Fox en de droomwereld van de ijdele, verveelde en hedonistische Mick Jagger.

18 mei 21.15

Paradiso 50 jaar

De vijftigste verjaardag van de mei-opstand van 1968 valt samen met nog een gedenkwaardig feit: het 50-jarig bestaan van Paradiso, in het jaar van oprichting beter bekend als Fantasio. 50 jaar jongerencultuur in beeld, van hippie naar punk naar grunge naar acid, van wietdoor-desemd jeugdcentrum en de anarchie van de Stadkunst Guerilla Party naar professionele poptempel, het trekt allemaal voorbij in een wilde beeldenmix, waaronder legendarische optredens van Nirvana en De Staat, plus filmfragmenten uit *Cha-Cha* (1979) en *Rebelse Stad* (2015). NRC-journaliste Hester Carvalho ontvangt gasten.

19 mei 19.30

Everything for Sale

Everything for Sale

PO 1968, Andrzej Wajda, 105'

Door de nouvelle vague geïnspireerde ode aan de Poolse acteur Zbigniew Cybulski, ook wel bekend als de Poolse James Dean. Andrzej Wajda maakte een gelaagde film over een regisseur die een film maakt met een filmster, die echter nooit komt opdagen. Wat is werkelijkheid en wat is fictie in de cinema?

20 mei 19.15

Fando y Lis

MEX 1968, Alejandro Jodorowsky, 93'

Avond rond het oeuvre van de in Chili geboren cultregisseur Alejandro Jodorowsky. Hij verhuisde in 1960 naar Mexico-Stad. *Fando y Lis* was 's mans schandaaldebüt, dat hij volpropte met surrealisme. Er was kritiek op de lompheid en het naakt, de film werd verboden in Mexico. Inleiding door Phil van Tongeren, oud-directeur van het Imagine Film Festival.

22 mei 19.15

Targets: openluchtvoorstelling Tolhuistuin

VS 1968, Peter Bogdanovich, 90'

Zuurstofrijk griezelen met Boris Karloff: Bryon Orlok, ster van de klassieke horrorfilm, staat bij de première van zijn nieuwste film tegenover een psychotische Vietnamveteraan. Bogdanovichs debuut uit 1968, gesponsord door Roger Corman, raakt aan de Amerikaanse wapenobsessie en fascinatie voor filmsterren. De bar is open en een DJ draait sixtiesmuziek.

24 mei 21.45, tuin open 20.00

Fando y Lis

Cinema Egzotik: Steve McQueen 1968 Night

In 1968 eiste een nieuwe generatie acteurs en regisseurs haar plek op. Ultra cool was het optreden van Steve McQueen in *Bullitt* (VS 1968, Peter Yates, 114') en *The Thomas Crown Affair* (VS 1968, Norman Jewison, 100'): veel naakt, veel actie en veel eigengereid optreden buiten de wet. Inleiding door Martin Koolhoven en Ronald Simons.

25 mei 20.00

ONDERTUSSEN IN AMSTERDAM

#AMSTERDAM1968

Eye is niet de enige die aandacht besteedt aan vijftig jaar 1968. Elders in de stad:

De Balie: Stadsleven 'Activisme: van barricade tot hashtag'

Stadsleven is een live talkshow en webmagazine over het leven in de stad. In mei gewijd aan de nieuwe protestcultuur. #Me too, Black Lives Matter, de Arabische Lente en Occupy, maar ook de stadsmakers die revolutie op lokale schaal proberen te ontketen. Bereiken we daarmee echt resultaat of is het slechts een schijnrevolutie? En wat zien we als we het activisme van nu leggen naast het beruchte protestjaar 1968?
23 mei 20.00 uur
www.stadsleven.nu

Onze partners bij 1968

Stadsleven, John Adams Institute, Instant Composers Pool, Paradiso, Uitgeverij Balans, Nederlands Instituut voor Beeld en Geluid, Glamcult, The Silver Faces, Amsterdam University College Counter Culture, Tsjechisch centrum, P&P studenten, Sichting Tolhuistuin, Internationaal Instituut voor Sociale Geschiedenis, Roel Janssen, dOek.

50 jaar Bijlmer

Het hele jaar kunst, muziek en andere evenementen op diverse locaties.
www.facebook.com/50jaarBijlmer

Media

Extra veel aandacht voor 1968 in onder andere De Groene, NRC, Filmkrant, Glamcult. Check de leestafel in Eye.

Stedelijk Museum: Amsterdam Magisch Centrum. Kunst en tegencultuur 1967-1970

Een interdisciplinaire tentoonstelling die een nieuw licht werpt op de grensoverschrijdende ontwikkelingen van die tijd en op het internationale karakter van Amsterdam als laboratorium voor vernieuwingen in kunst en maatschappij. In samenwerking met Rijksmuseum en het Instituut voor Sociale Geschiedenis. juli-december 2018 (opening 7 juli)
www.stedelijk.nl/nl/tentoonstellingen/amsterdam-magisch-centrum

50 jaar Paradiso

Bijna elke muzik liefhebber heeft wel een herinnering aan de Amsterdamse poptempel die als 'Cosmisch Ontspanningscentrum Paradiso' in 1968 zijn deuren opende. Speciale programmering het hele jaar door. En in het Amsterdam Museum een tentoonstelling van unieke foto's, affiches en authentieke muziek-opnames.
www.amsterdammuseum.nl/tentoonstellingen/50-jaar-paradiso
t/m 19 augustus

Teksten brochure

Anna Abrahams, Ronald Simons, Gawie Keyser, Paul Kempers, Mariska Graveland.

U U U

1968